

[Alfred Jensen.]

Forslag, og at de andre Ting, jeg her har berørt, vil blive taget med ind i Overvejelserne, saaledes at Forslaget, naar det foreligger endeligt udarbejdet, i højere Grad imødekommer de Ønsker, som de arbejdsløse og Arbejdsløhedskasserne har fremsat, end det Forslag, Ministeren her har lagt paa Bordet.

Socialministeren (Ludvig Christensen):

Jeg vil gerne takke for den velvillige Modtagelse, som i alt Fald Hovedprincippet i det Lovforslag, vi her behandler, nemlig Omlægningen af Understøttelsesaaret, har faaet.

Det ærede Medlem Hr. Kjær gjorde en Række Bemærkninger, som i og for sig ikke vedrørte selve Lovforslaget, men Spørgsmaalet om Arbejdsløsheden og dens Nedkæmpelse, og henviste til, hvad der var sagt i 1929. Jeg skal kun gøre den Bemærkning, at der er en Væsenforskel paa 1929 og den Tid, vi nu gennemlever. Det blev dog erkendt af det ærede Medlem Hr. Victor Larsen, at der var opstaaet visse Vanskeligheder. Jeg ved, at en saadan Erkendelse vil det ikke være muligt selv under tredje Grads Forhør at fravriste et Medlem af Partiet Venstre. Men der er nu alligevel sket noget. Der er bl. a. sket det, at det liberalistiske Samfund, som det ærede Medlem Hr. Kjær endnu haaber paa skal komme tilbage, alt det, som man havde bygget op i Tro paa, at de Principper skulde holde, lige paa en Gang er forsvundet.

Der er en lille Ting, jeg gerne vil oplyse det ærede Medlem om, en Ting, som ikke er uden Interesse. Jeg har ladet foretage en Undersøgelse for at faa Klarhed over, om der nu ogsaa er saa forfærdelig meget for Partiet Venstre at prale af fra 1929. Man ynder jo at køre Landet rundt netop med 1929-Tallene. Kigger man lidt paa Kontrolforholdene i 1929, bl. a. i Byerne, viser det sig, at de meget langt fra var saaledes, som de er i Dag. Omkring den Tid, da Socialreformen blev gennemført, blev der af ca. Halvdelen af de danske Byer og adskillige Sogne med bymæssig Bebyggelse indført en Kontrol, der tidligere slet ikke fandt Sted. Der var dengang kun faa Omraader, hvor Kontrol fandt Sted, end ikke København var med. Der var over hele Landet kun ca. 1 500 uorganiserede, der kontrolleredes, medens der nu er mellem 13 000 og 15 000.

Det er altsaa en fuldkommen Nydannelsen paa Kontrollens Omraade, der er sket derved, at Byerne har optaget Kontrol. Hvis vi i Dag havde de samme Forhold som under Regeringen Madsen-Mygdal i

1929 med Hensyn til Kontrol, Understøttelsens Varighed m. m., vilde Arbejdsløhedstallet i Dag være 25 000 mindre, end det er. Det er en Kendsgerning, som man ikke vil kunne bortforklare, og jeg tror alligevel, at man ogsaa skal tage det i Betragtning, naar man taler om Beskæftigelsesproblemet.

Dernæst har vi en mindre talmæssig Arbejdsløshed i Aar, end vi havde i Fjor, til Trods for at vi har 20 000 flere Medlemmer i Arbejdsløhedsforsikringen. Deraf er mindst de 15 000 den nye opvoksende Generation. De 5 000 er maaske nok tilmeldt som havende Arbejde paa det Tidspunkt, de blev tilmeldt, men de er altsaa i og for sig ikke nye Samfundsborgere, de er bare nyorganiserede. Jeg skal ikke nægte, at vi virkelig har en Arbejdsløshed her i Vinterens Tid paa omkring ved 100 000, men det er jo ikke saa galt i Forhold til i Fjor, som man fra forskellige Sider synes at ville gøre det til.

Det ærede Medlem Hr. Kjær talte om, at Kommunernes Stilling var vanskelig, og at det gjaldt om at komme dem til Hjælp i Stedet for at blive ved at lægge Byrder paa dem. Der kan i denne Forbindelse ikke være Tale om, at der bliver lagt Byrder paa Kommunerne, for de vil alle sammen komme til at spare et større Beløb end den Halvdel af de samlede Udgifter, som Kommunerne efter Lovforslaget skal bære. Det ærede Medlem kan dog ikke for Alvor mene, at man rundt omkring i Sognekommunerne giver en saa lav Socialhjælp, at man vil faa en Merudgift gennem den Lovgivning, der her finder Sted.

Dernæst vilde det ærede Medlem gerne have, at vi skulde undersøge Forholdene nærmere for Arbejdsmændenes store Arbejdsløhedskasse. Der er allerede gjort opmærksom paa, at det er en Opsamlingskasse, men det, der navnlig er Skyld i, at det myldrer af Mennesker bl. a. til Jord- og Betonarbejde og den Slags, er den efterhaanden næsten fantastiske Rationalisering af de industrielle Virksomheder, hvor man ved Hjælp af Maskiner afskaffer den menneskelige Arbejdskraft, og det kan man dog vistnok ikke med Rette give Regeringen Skyld for. Dertil kommer den Omstændighed, at man i en lang Række Industrier er gaaet over til at lade de nye Maskiner betjene af kvindelig Arbejdskraft, fordi der ikke kræves den samme fysiske Styrke som tidligere, og endelig er der en lang Række Maskiner, som nu betjenes af Arbejdsdrengene og ganske unge Piger i Stedet for af voksne Arbejdsmænd.

Det er denne Udvikling, der har medført, at den ufaglærte Gruppe af Arbejdere